

Проповед 285

Да очакваме Исус Христос

Прочит: 2. Солунци 2, 1 – 5

Скъпи братя и сестри,

Кои са нещата, на които залагате в този живот? Кое е нещото, от което най-много се страхувате? Има ли нещо, което очаквате с трепет? Така зададени, въпросите предполагат най-разнообразни отговори. Ние се вълнуваме от много неща в този живот. Трепетите ни са твърде много. Вълненията ни са толкова много, че ние загубваме сред тези вълнения смисъла на живота, който живеем. Пропускаме важните неща в живота, пропускаме Бога. Един старец всеки ден стоял на люлеещия се стол и както си седял, дал обет да не става от стола си, докато не види Бога. Един пролетен ден, докато продължавал да се люлее, търсейки Бога в мислите си, при него спряло едно дете и му казало: Господин Старец, защо стоиш на стола и гледаш незнайно къде? Старецът отвърнал: Много си малка, за да разбереш. Детенцето му казало: Когато ми се върти някоя мисъл, мама ми е казала да я споделям, така ще я разбере по-добре. Добре, момиченце, но не вярвам да ми помогнеш. Аз искам да видя Бога, искам преди да умра да се убедя, че Бог съществува. Моите извинения господин Старец, но нима се люлееш по цял ден на този стол, само защото искаш да видиш Бога? Д, моето момиче, имам нужда от някакъв знак – обяснил старецът. Знак ли господин Старец? Знак? – попитало детенцето, много озадачено от думите на старецът. Господин Старец, Бог ти дава знак всеки път, когато поемеш дъх. Когато помиришеш разцъфнало цвете, когато чуеш птичките да пеят, когато се раждат бебетата. Господине, Бог ти дава знак, когато се смееш или плачеш, когато усещеш от очите ти да се търкулва една сълза. Това е знак в сърцето ти да прегърнеш и да обичаш. Бог ти дава знак с вятъра и дъгата, със смяната на сезоните. Всички знаци са тук, но ти сигурно не вярваш в тях. Господин Старец, Бог е в теб, Бог е и в мен. Няма защо да Го търсиш, защото Той е с нас през цялото време. Мама казва, че ако търсиш нещо голямо, значи си затворил очи, защото да видиш Бога означава да видиш простите неща. Старецът казал: Мило дете много си прозорливо, но това, което ми казваш, не ми е достатъчно. Детето се приближило, оставило малките си ръчички върху сърцето му и тихичко казала на ухото му: Господине, всичко идва оттук отвътре, а не отвън - и посочила небето. Открий го в сърцето си и тогава ще можеш да видиш знаците. Тази история ни казва една голяма истина. Ние трябва да открием преди всичко кой е Бог и какво е значението Му в нашия живот. Много хора прекарват целия си живот за да търсят въшни белези за съществуването на Бога, в търсенето на доказателства, а никога не го допускат до сърцето си. Това е нещото, за което ни говори днешният текст. Той ни говори за бележите на второто идване на Христа - въпрос, на който мнозина са се опитали да си отговорят. Никой обаче досега не е успял да даде еднозначен отговор на този въпрос. Истината е, че ние, хората, живеем в очакването на второто идване на Христос. След Своята смърт и Възкресение, Исус обеща на своите последователи, че ще се върне за тях. Така светът от Възнесението на Исус говори за Неговото завръщане. Много християни искат да пресметнат кога евентуално би дошъл Христос, за да са готови. Днешният текст не ни насърчава да пресмятаме дните до Христовото идване за нас, по-скоро ни учи да разпознаваме бележите на времето.

1. Пришествието. Днешният текст започва с думите: **“а колкото до...”** Това означава, че проблемът, който ще последва и който Павел има намерение да представи вече, е бил

разискван, т.е. това не е първото разсъждение върху този проблем. Темата, която вълнува Павел и солунците, не е нова. Става въпрос за пришествието на Исус Христос. Пришествие според Българския тълковен речник означава “идване”. Но е специфично идване, защото тази дума се употребява само за идването, за повторното идване, на Исус Христос. Думата “пришествие” не се употребява за нищо друго. Така че, когато ние говорим за пришествие, ние обозначаваме това повторно идване на Спасителя на тази земя. Преди малко споменахме, че това повторно идване на Спасителя е станало причина за много спорове и караници, за разцепления, и е произвело много странни образувания, които не могат в никакъв случай да се нарекат църкви. Един такъв пример, съвременен вариант на случилото се в солунската църква, е създаването на сектата “Свидетели на Йехова”. Нейният основател Чарлс Т. Ръсел първоначално твърди, че краят на света ще настъпи през 1874 година, после променя изчисленията си и сочи 1914 година. След като и тази година отминава, неговият наследник Дж. Ф. Ръдърфорд, заявява че Христос наистина е дошъл на 1 октомври 1914, но това е останало скрито за нас. На този ден Исус Христос заменил обичайното си място отдясно на Божия престол, заемайки престола на Царството. Почти същото като написаното в този текст: ***“А колкото за пришествието на нашия Господ Исус Христос и нашето събиране при Него, молим ви, братя, да не се разклаща лесно вашият здрав разсъдък, нито да се смущавате било от дух, било от слово или от послание, уж от нас изпратено, като че ли вече е настанал денят на Господа.”*** Съвременен вариант на това апокалиптично очакване на свършека на света е предсказанието за края, който щял да бъде между 21 и 23 декември 2012 година. Има цели шест теории, които твърдят, че това ще се случи, между които можем да изброим календара на майте, Нострадамус, астероид, магнитни полета, топене на ледници и т.н. Седмата може да бъде, че на тази дата Исус Христос ще се върне за своите и земята ще прекъсне своето съществуване. Павел пише този пасаж в отговор на някакви такива странни представи и разбирания. За Павел, който засяга тази тема и в други послания, очакването на Исус Христос е начин на живот, а не фикс идея. Ние, християните, трябва да знаем, че Исус Христос ще се върне отново за нас, но същевременно, това не трябва да ни кара да се фиксираме в една точка и да намаляваме активността си в този свят и да пренебрегваме задачите си в този свят. Очевидно, това се беше случило в Солун – хората в църквата до такава степен се бяха концентрирали върху разрешаването на този въпрос, че бяха забравили важните неща, бяха забравили че мисията им като християни е не да се концентрират сами върху себе си, а да се грижат за хората около себе си и да водят хора до вярата и спасението. Исус Христос ще дойде, но кога ще бъде това не е най-важното нещо на света. Когато бях в казармата, очаквахме посещението на началника на генералния щаб. В продължение на цели два месеца, ние ставахме в 5 часа сутринта, около час и половина преди обичайното време за ставане, и тренирахме, за да се представим добре, но началникът все не идваше; и не идваше, ние се готвихме упорито и нашите местни началници ни караха да полагаме големи усилия, за да сме готови и да изглеждаме добре, да бъдем отлично подготвени войници. Дотук добре, но знаете ли какво се получи накрая – така очакваният началник на генералния щаб наистина дойде, но дойде не когато ние го очаквахме и бяхме подготвени, а дойде по време на свиждане, когато никой не го очакваше, когато никой от местните военни не беше на работа, дойде за да попита войниците как живеят и от какво се нуждаят. Оказа се, че цялата ни подготовка и ранно ставане са били напразно. Времето, в което ние го очаквахме, нямаше нищо общо с времето, в което той се появи. И още нещо, началникът на генералния щаб дойде не да види колко сме тренирани и готови за война, а как сме. Мисля си, че точно това има предвид Павел и ако ние християните хабим времето си, за да изчисляваме датата на идването на Исус можем да се окажем изненадани, когато Той дойде. Важно е не да знаем кога Исус Христос ще дойде, а да сме готови когато дойде. Да сме готови да Го посрещнем и да Го приемем, да сме готови да тръгнем с Него към Царството Му.

2. Белези на Исусовото пришествие. Сега ще се спрем на няколко белега на повторното идване на Христос. Те са важни не за да определим точната дата, а за да сме готови. Ние, християните, трябва да сме в такава състояние, че винаги да можем да се срещнем със своя Спасител. И пак да уточним, ние не се подготвяме да разберем точната дата на Христовото идване, а за да сме

готови да самото Му идване, независимо дали ще стане по време на нашия живот или не. И още нещо, Исус не идва, за да ни свари неподготвени, а за да ни вземе със Себе Си на едно по-добро място от този свят – в Своето Небесно царство.

2.1. Исус Христос ще дойде и Той идва скоро. Безспорен е един многозначителен факт за Христовото пришествие – Исус ще дойде скоро (Откровение 22, 20): **“Онзи, Който свидетелства за това, казва: Наистина идвам скоро.”** Бог казва в последната книга от Библията, че ще дойде скоро. Думата “скоро” се повтаря по този повод цели 12 пъти в книгата Откровение, която е книга за последните времена. И църквата казва в лицето на Йоан: **“Амин! Ела, Господи Исусе!”** И все пак, колко е това скоро? Щом Исус казва, че ще дойде скоро още на ранната църква, защо още не е дошъл – нали от тогава са отминали цели 1900 години (отб времето на написването на последната книга на Новия завет)? Апостол Петър отговаря много добре на този въпрос във второто си послание 3, 8-10: **“Още и това нещо да не забравяте, възлюбени, че за Господа един ден е като хиляда години и хиляда години - като един ден.”** За Господ хиляда години са като един ден. На нас може да ни се струва че е минало много време, но за Бога, на фона на вечността, е минал само един миг. И още, продължава апостол Петър: **“Господ не забавя това, което е обещал, както някои смятат това за забавяне, но заради вас търпи дълго време, понеже не иска да погинат някои, а всички да дойдат до покаяние.”** Бог отлага своето идване заради нас, за да могат да се спасят още хора. Така, че ако Бог не е дошъл още, то е само заради нас. Бог отлага заради нас. Нека да запомним и да знаем, че трябва да живеем живота си така, че ако Бог дойде още само след минута, ние да можем да тръгнем с Него. Божието скоро не е като човешкото скоро. Ние трябва да сме готови

2.2. Ще дойде неочаквано. Ние трябва да сме готови, защото **“А Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучене, а стихииите нажежени ще се разпадат и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат.”** Исус ще дойде, за да вземе своите, но Той няма да направи широка рекламна кампания, Той няма да покани всички медии на пресконференция, по-скоро ще влезе през задния вход, ще дойде неочаквано, изненадващо за голяма част от хората, особено за онези, които Го отхвърлят. Когато се появи, обаче, нещата ще се променят радикално.

2.3. Ще има измамници. Още Исус Христос казва в Евангелието на Матей 7, 15: **“Пазете се от лъжливите пророци, които идват при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители.”** Ще има учители, които ще се представят за апостоли на Исус Христос, но отвътре ще са лъжци. Апостол Павел продължава тази мисъл в 1. Тимотей 4, 1: **“А Духът изрично казва, че във времена, които идат, някои ще отстъпят от вярата и ще слушат измамни духове и бесовски учения”** Преди Исус да дойде, ще има отстъпление от вярата. Това е белег на нашето време. Няма да ни стигне времето да изброим всички лъжеучители и “месии” на нашето време. Те идват и ти предлагат всичко, което някога си искал, но са като вълци в овчи кожи – ще вземат душата ти, ще отнемат мира ти. Дяволът иска да откъсне колкото се може повече хора от Бога и ще продължава да опитва отново и отново да проповядва изкривено евангелие, различно от това, което Господ ни е оставил.

2.4. Земята ще бъде разтърсена - земетресения, бунтове, войни, неверие. Ние живеем в особено време. Според пророчеството на Исус Христос, земята ще бъде разтърсена и ние можем да видим много бедствия и природни катаклизми – има толкова много земетресения, свлачища, вълни-убийци, торнада, с които ние въпреки знанията си и големите си открития не можем да се справим. В Лука 21, 11 се казва: **“и ще има големи трусове и в разни места глад и мор; ще има и ужаси и големи знамения от небето”**. Израждането на човечеството в морално отношение също е фрапиращо. Павел пише: А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятелни на доброто, предатели, буйни, надути, повече обзети от сладострастие, отколкото от страст към Бога, " (2. Тим. 3, 1 - 4). Разводи, разбити семейства, престъпност от всякакъв род се ширят по цялата планета. Има толкова много неверие и безбожие. В Лука 18, 8 Исус задава въпроса: **“Когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?”** В евангелието на Матей (24, 6, 7) се казва:

"ще чуete за войни и за военни слухове... ще се повдигне народ против народ". До Първата световна война е имало само изолирани локални стълкновения между две - три държави. От 1914 година войните се наричат световни, като във Втората са взели участие 59 държави. В Първата световна война са загинали около 442 хиляди, а във Втората - 50 милиона жертви!. Има и още - увеличаване на пропастта между бедните и богатите, все по-малко богати и все повече бедни хора. Белезите на разруха на този свят са навсякъде.

2.5. Ще се появи човекът на греха, Антихрист. В края на времената ще се появи и човекът на греха, Антихрист. Павел ни пише: **"Никой да не ви измами по никакъв начин; защото това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта, който така се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на когото се отдава поклонение, така че той седи както бог в Божия храм и представя себе си за Бог."** Този, който дойде, ще бъде харизматичен водач; сигурно е, че хората ще го харесват, вероятно ще бъде политик. Ние не знаем как точно ще изглежда и дали ще ни се хареса или не, но това, което ясно ни се казва е, че когато този човек дойде, той ще се представи за Бог. Той ще бъде пратеник на сатаната, ще иска да бъде почитан от всеки. Замислен е да заеме мястото на Исус Христос. Когато този човек се появи, тогава трябва да ви е ясно – Исус ще дойде всеки момент

3. Как да действаме - препоръки към хората очакващи повторното идване на Исус Христос. Исус директно или чрез апостол Павел отправя няколко препоръки към хората. **На първо място ние трябва да сме готови.** Ясно трябва да съзнаваме реалността, в която живеем, да знем че сме временни и че Исус може да дойде скоро. Да си готов означава да живееш вярата си всеки ден без да си почиваш от Бога или да общуваш с Бога. **На второ място, ние трябва да сме разумни:** **"молим ви, братя, да не се разклаща лесно вашият здрав разсъдък, нито да се смущавате било от дух, било от слово или от послание, уж от нас изпратено, като че ли вече е настанал денят на Господа."** Павел пледира за здрав разум. Какво означава да имаш здрав разум за християнина? Означава да се опираш за всичко на Бога и на Божието слово. Всичко което хората получават като слово от Господа, трябва да се провери през призмата на Библията. Ако има различия, тогава има нещо невярно – Божието слово в устен или писмен вид не може да си противоречи. Павел предупреждава, че дори ако нещо е уж изпратено от тях и не съответства на истината, не трябва да бъде приемано. Ние, християните, трябва да използваме главите си и да преценяваме времената и събитията. Християните не са работи, които действат по команда, а мислещи същества, които обаче са настроили сърцата си и съществата си да чуват Божия глас. **На трето място, трябва да разпознаваме лъжите и да се отдалечаваме от тях.** Пак Павел казва в Посланието към Галатяните 1, 8: **"Но ако и самите ние или ангел от небето ви проповядват друго благовестие, освен онова, което ви проповядвахме, нека бъдат проклетни."** Истините на Библията са едни и те не могат да се променят или заменят с по-модерни или с по-добри. Научете се да разпознавате лъжите и да се държите за истината, Истината е Исус Христос и Той го доказва чрез делото си на Голгота. Единствен Той дойде, за да се пожертва за нас, за да измие всеки грях и мъка и болка и да ни направи по-чисти от сняг. Дръжте се за тази истина, за истината, подпечатана на Голготския кръст. **На четвърто място, хванете се за Бога, а не за човеци, защото само така ще избегнете Антихрист.** Библията ни съветва в псалм 146, 3: **"Не уповавайте на князе, нито на човешки син, в когото няма помощ."** Не трябва да се заблуждаваме, че хората могат да ни помогнат, не трябва да се заблуждаваме, че хората могат да донесат спасение – точно това ще се помъчи да ни убеди Антихрист. Уповаваме ли на Бога, обаче никой няма да може да ни отдели от Неговата любов. Нека да запомним това. Ние сме Исусови – Исус Христос е нашата надежда. Ние трябва да Го очакваме с надежда. Тъкмо затова не бива да се страхуваме от последните дни. Исус Христос ще дойде, за да ни вземе, и нека да сме внимателни към това бъдещо събитие – ние трябва да сме готови, да сме разумни, да изпитваме всичко и да разпознаваме лъжите. Нека да умоваваме на Бога и да не се предоверяваме на човеци, за да не се провалим. Нека погледнем с надежда към думите на Исус Христос: **"Онзи, Който свидетелства за това, казва: Наистина идвам скоро."** И нека да Му отговорим: **"Амин! Ела, Господи Исусе!"**